

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19.10.2010
samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

[redacted]
nar. [redacted] ve [redacted] řidič společnosti IZOS, s.r.o., U Nové Hospody 9, 301
00 Plzeň – Borská pole, trvale bytem [redacted]

j e v i n e n, ž e

v době od 18.45 hodin do 18.50 hodin dne 28.3.2010 před domem čp. [redacted] a v průjezdu tohoto domu, v ul. [redacted] okres Strakonice, při vzájemné slovní rozepři udeřil pěstí do obličejové části [redacted] nar. [redacted] čímž mu způsobil lehce dislokovanou zlomeninu nosních kůstek a podvrtnutí krční páteře, když takovéto zranění je ze soudnělékařského hlediska považováno za zranění lehké s obvyklou dobou léčení 2 až 3 týdny,

t e d y – jinému úmyslně ublížil na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 TZ.

Podle § 44 TZ se **u p o u š t í** od uložení **souhrnného** trestu ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 18.10.2010, č.j. 3 T 145/2010-163, doručenému mu dne 19.10.2010 a pravomocnému rovněž dne 19.10.2010; jímž byl obžalovaný uznán vinným **ad 1)** přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 TZ a přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 TZ ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 TZ a **ad 2)** přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 3 TZ ve spolupachatelství podle § 23 TZ a přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 TZ ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 TZ a ve spolupachatelství podle § 23 TZ, a odsouzen k úhrnnému podmíněnému trestu odnětí svobody na 1 rok se zkušební dobou na 3 roky, při stanovení zpříšňující podmínky, aby v ní podle svých sil nahradil škodu, kterou trestnou činností způsobil.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen na náhradě škody zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Územní pracoviště České Budějovice, Lannova 5, 370 01 České Budějovice (za léčení [REDAKCE] nar. [REDAKCE], částku 1.015,- Kč.

Podle § 314d odst. 3 tr.ř. neobsahuje tento rozsudek odůvodnění, neboť se po jeho vyhlášení obžalovaný i státní zástupce vzdali práva odvolání.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený,

který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho

způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakonicih dne 19.10.2010

Za správnost vyhotovení:
Marie Kozlíková

JUDr. Ivana Kolářová, v.r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27.1.2011
samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] částečný invalidní důchodce, jinak bez zaměstnání, trvale
bytem a na adrese pro doručování [REDACTED]

j e v i n e n , ž e

dne 12.9.2010 kolem cca 16.00 hodin řídil vlastní osobní automobil tov. zn. Chrysler,
reg. zn. [REDACTED] ve Strakonicih z parkoviště od objektu supermarketu Billa,
ulicí Ellerova, ulicí Radomyšlská na parkoviště u objektu Nemocnice Strakonice, a.s.,

a to **p ř e s t o**, že rozsudkem Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 19.10.2009, č.j. 18 T
170/2009-89, pravomocným dnem 22.12.2009, mu byl mimo jiné uložen trest zákazu
činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 1,5 roku,
tedy do dne 22.6.2011,

t e d y - mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla
takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) TZ,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 TZ k trestu odnětí svobody na **10 (deset) měsíců**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě** odkládá na zkušební dobu **2 (dva) roky**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 TZ se **ukládá** trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na **2 (dva) roky**.

Podle § 314d odst. 3 tr.ř. neobsahuje tento rozsudek odůvodnění, neboť se po jeho vyhlášení obžalovaný i státní zástupkyně vzdali práva odvolání.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakonicih dne 27.1.2011

Za správnost vyhotovení:
Marie Kozlíková

JUDr. Ivana Kolářová, v.r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. 2. 2017
samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

[redacted]
nar. [redacted] ve [redacted] jednatel společnosti [redacted] s. r. o., trvale bytem a na
adrese pro účely doručování [redacted] zdržující se na adrese
[redacted]

j e v i n e n, ž e

přesně nezjištěné dny v měsíci září 2016 do 16:00 hodin dne 1. 10. 2016, nastříkal na
nemovitosti v majetku [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted]
[redacted] na bílou fasádu domu čp. [redacted] v obci [redacted] okres Strakonice,
modrou barvou nápis „svině“ velikosti 2,50 x 1,00 metru, dále na žlutou fasádu garáže
barvou nápis „SVINĚ“ velikosti 2,00 x 1,00 metru, dále na žlutou fasádu stodoly
přiléhající k domu čp. [redacted] červenou barvou nápis „SVINĚ“ velikosti 3,00 x 1,00 metru,
když přístup k postříkaným nemovitostem je z uzavřeného nádvoří, přístupného majiteli
nemovitosti a jemu, a dále na vnitřní stranu špaletového okna jím užívané nemovitosti
čp. [redacted] kdy okno je umístěné ve štítové zdi domu, nastříkal na skleněné výplně okna
červenou barvou nápis „SVINĚ Z BORU“, a tímto jednáním způsobil majiteli
nemovitosti poškozenému [redacted] nar. [redacted] škodu ve výši 8.500 Kč,

t e d y – poškodil cizí věc tím, že ji popsal barvou,

č í m ž s p á c h a l

přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 TZ,

a odsuzuje se

za tento trestný čin, a za: přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 TZ, jímž byl uznán vinným a odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Klatovech ze dne 3. 10. 2016 č. j. 3 T 158/2016-156, doručeným mu dne 12. 10. 2016 a pravomocným dne 21. 10. 2016;

podle § 184 odst. 1 TZ, za užití § 43 odst. 2 TZ, k **souhrnnému** trestu odnětí svobody na **1 (jeden) rok**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **5 (pět) let**, ve které se mu podle § 82 odst. 2 TZ **ukládá**, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou způsobil trestným činem ve věci této.

Tím se **ruší** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Klatovech ze dne 3. 10. 2016 č. j. 3 T 158/2016-156, stejně jako všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen na náhradě škody zaplatit poškozenému [redacted] nar. [redacted], trvale bytem [redacted] částku 4.000 Kč.

Odůvodnění

Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení, a to: z výpovědí obž. [redacted] nar. [redacted] (připojil i fotokopie platebních dokladů) a svědků [redacted] nar. [redacted] a [redacted] i z listinných důkazů: výpisu z katastru nemovitostí, fotografií domu čp. [redacted] protokolu o ohledání místa činu s náčrtkem a fotodokumentací, obrazových záznamů z CD a odborného ohodnocení; byl zjištěn ve výroku uvedený skutkový děj. Z osobních výkazů, rejstříku trestů a rozhodnutí ve věcech OS Strakonice sp. zn. 3 T 85/2011, sp. zn. 5 T 23/2012 a OS Klatovy sp. zn. 3 T 8/2013, sp. zn. 3 T 158/2016 je zřejmý dosavadní způsob života obžalovaného

Obžalovaný [redacted] nar. [redacted] byl na hlavní líčení řádně a včas předvolán vz. 5a) tr. ř. a návrh na potrestání měl doručen již dříve (s trestním příkazem). Na hlavní líčení se pak obžalovaný nedostavil a svou neúčast písemně 1 den před hlavním líčením omluvil nemocí, což doložil dokladem o vystavené PN. *V případě, že by obžalovaný takto současně i požádal o odročení hlavního líčení, byl by podle platné judikatury povinen tuto skutečnost, tj. nemožnost osobní účasti ze zdravotních důvodů, nejprve řádně doložit, a to nikoli např. pouze dokladem o vystavené PN, ale přímo již potvrzením lékaře o tom, že zdravotní stav obžalovanému v konkrétním dni, tj. dni hlavního líčení, bránil v osobní účasti (s event. údajem o tom, kdy již tato účast bude možná).* Protože však obžalovaný o odročení hlavního líčení nepožádal, soud tak mohl jím tvrzený a doložený důvod považovat pouze za omluvu jeho neúčasti na hlavním

líčení. Vzhledem k tomu, že byl na hlavní líčení řádně a včas předvolán vz. 5a) tr. ř., obsahujícím poučení o tom, že účast obžalovaného není nutná a věc lze projednat a rozhodnout i v jeho nepřítomnosti; hlavní líčení pak proběhlo postupem podle § 202 odst. 2 tr. ř. (včetně zachování lhůt podle § 198 odst. 1 tr. ř.) při splnění podmínek pro jeho konání, tj. v nepřítomnosti obžalovaného a protokol o jeho výslechu z přípravného řízení tak byl podle § 207 odst. 2 tr. ř. pouze čten. Zde se [redacted] nar. [redacted] k trestnému činu doznal s tím, že ty zdi pomaloval, ale neosekal. Mělo jít o barvu na označování zvířat, která do měsíce zmizí. Udělal to proto, aby si každý přečetl, co se u nich děje a jak matka všechny lidi, co tam jezdili, vyhnala z domu a přestali se s nimi bavit. Matka mu má lít olej na dlažbu a ničit květiny, a pak ho z tohoto jednání u poškozeného osočuje. Navrhuje k tomu svědky [redacted] V době od 2002 do 2009 tyto předmětné omítky i nátěry, ať již na domě, či maštali, obžalovaný na své náklady dělal, včetně elektroinstalace i prahů a chodníku (a připojil i fotokopie platebních dokladů č. l. 29-38 spisu). Bude k tomuto žádat svědectví sestry poškozeného, [redacted] a celé její rodiny. Okna jsou stará 40 let, jejich výměnu prováděl jeho děda, což můžou dosvědčit příbuzní [redacted]

Z výpovědi svědka [redacted] nar. [redacted] (otce obžalovaného) bylo zjištěno, že je výlučným vlastníkem domů čp. [redacted] a čp. [redacted] ve [redacted] které jsou spojené průjezdem, a obžalovaný na nich nemá žádný majetkový podíl, ani věcné břemeno. Poškozený bydlí se svědkyní v čp. [redacted] a obžalovaný bydlí v čp. [redacted] ale trvalé bydliště má stále hlášeno v čp. [redacted] proto mají zájem mu ho zde zrušit, neboť již dříve měl obžalovaný zaměstnavateli svých rodičů posílat oznámení, že matka nedodrжуje pracovní dobu a otec krade naftu, což se nepotvrdilo. Nájem od obžalovaného nezádal, a ten mu tak hradí jen poměrnou část elektřiny a vody, ale jinak s ním poškozený s manželkou prakticky nekomunikují. Červené nápisy „SVINĚ“ na domě čp. [redacted] se objevily v září 2016, šlo o 2 nápisy na žluté omítce na garáži a na stáji, poškozený je vyfotil mobilním telefonem, seškrábal je špachtlí nikoli do hloubky a další opravy na nich již neprováděl. Během měsíce se tam objevily další 2 nápisy přímo do toho seškrábaného místa, ty si poškozený opět vyfotil, a špachtlí již nešly seškrábat, protože se to vsáklo do hloubky i 2-3 cm, proto musel použít na seškrábání nápisů již motyčku. Snímky těchto 4 nápisů poškozený předal pak policii, poslední 2 nápisy, tj. nápis „SVINĚ Z BORU“ na okně a nápis „SVINĚ“ v průjezdu, si fotila již pouze policie. Celkem se tak jednalo o 6 nápisů, a to 5 červenou barvou a 1 nápis v průjezdu byl modrou barvou, ten také poškozený seškrábal, a to nejprve špachtlí, kde to šlo, a tam, kde již špachtle nestačila, opět použil motyčku. Všechny předmětné nápisy byly na domě čp. [redacted] kde bydlí obžalovaný, přičemž s domem čp. [redacted] ho pojí průjezd, takže pozemek je uzavřený vraty, a nikdo jiný tam vlézt nemohl. Nápis na okně „SVINĚ Z BORU“, zřejmě souvisí s tím, že manželka poškozeného pochází z Velkého Boru. Poškozený pak toto vnější špaletové okno s nápisem vysadil a zůstalo tam tak jen vnitřní špaletové okno. Poslední nápis se objevil dne 1. 10. 2017 do 16.00 hodin, ev. další den, a za autora předmětných 6 nápisů poškozený považuje obžalovaného. Ten je napsal zřejmě proto, že poškozený svá pole, která patří k domu čp. [redacted] dal poškozený do pronájmu JZD, ač je obžalovaný velmi chtěl. O doby, co věc šetřila policie, se již žádný nápis neobjevil a obžalovaný s nimi o náhradě škody dosud nemluvil. Dům není pojištěn a poškozený má zájem, aby obžalovaný vše dal do původního stavu. Pokud by tak neučinil, nepožaduje po něm náhradu škody již ve výši 8.000 Kč, ale snižuje ji na částku 4.000 Kč. Argumentaci obžalovaného ohledně toho, že si psal na svou omítku, protože se na těchto omítkách ekonomicky podílel, nepovažuje poškozený za důvodnou a rovněž i jeho tvrzení, že předmětné nápisy psal barvou na zvířata, která by sama

zmizela. Kdysi kvůli polím sice již obžalovaný na omítku garáže a v průjezdu napsal „AŽ SE POLE PRONAJÍMAJÍ CIZÍMU“, což asi za 14 dní zmizelo, ale nyní byly nápisy jiné, bylo to již vsáknuté dovnitř a zřejmě by to nezmizelo.

Z výpovědi svědkyně [redacted] (matky obžalovaného) bylo zjištěno, že poškozený je výlučný vlastník předmětných objektů ve [redacted]. Po velkých prázdninách v r. 2016, mohlo jít o září 2016, se objevily první nápisy modrou barvou „SVINĚ“, cca 1 m velké, na omítkách maštale i garáže u domu čp. [redacted] a pak i červenou barvou na omítce v průjezdu. Prvé 2 nápisy poškozený seškrábal, ale pak se nápisy objevily nápisy znovu, jen trochu vedle. Po 3 nápisích se objevil i nápis „SVINĚ Z BORU“ přes celé vnější sklo v okně domu čp. [redacted] ale nezasahoval do dřevěného rámu okna. Svědkyně z Boru pochází. Aby to neviděla při svých návštěvách jejich vnoučata, poškozený nápisy odstranil, musel použít i motyku, aby omítku dostal dolů. Omítka zůstala pak seškrábaná a obžalovaný to do původního stavu neuvedl. Okno poškozený vysadil a zůstalo tam jen vnitřní okno. Nápisy podle ní nastříkal obžalovaný, protože tam, s ohledem na vstup společným vchodem, nikdo jiný nemá přístup, ale protože s ním dlouhodobě nekomunikují, neptala se ho na to. Domnívá se, že nápisy měly buď její dceru odradit od návštěv, ev. jde o reakci na to, že poškozený neakceptoval dlouhodobý zájem obžalovaného, aby mu dal pole, která poškozený vlastní, přičemž obžalovaný z tohoto důvodu již dříve měl svědkyni dělat problémy v zaměstnání.

Z listinných důkazů bylo zjištěno: z výpisu z katastru nemovitostí, že výlučným vlatníkem m. j. i domu čp. [redacted] a domu čp. [redacted] v obci [redacted] okres Strakonice, je poškozený [redacted] nar. [redacted], trvale bytem [redacted]. Z protokolu o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací, fotografií domu čp. [redacted] a obrazových záznamů z CD (jde jak o fotografie od poškozeného, tak i dokumentaci od PČR) je zřejmé, že od září 2016 do 16:00 hodin dne 1. 10. 2016 na bílé fasádě domu čp. [redacted] v obci [redacted] okres Strakonice, byl modrou barvou pořízen nápis „svině“ velikosti 2,50 x 1,00 metru, dále na žlutou fasádu garáže barvou nápis „SVINĚ“ velikosti 2,00 x 1,00 metru, dále na žlutou fasádu stodoly přiléhající k domu čp. [redacted] červenou barvou nápis „SVINĚ“ velikosti 3,00 x 1,00 metru a dále na vnitřní stranu špaletového okna nemovitosti čp. [redacted] kdy okno je umístěné ve štítové zdi domu, červenou barvou nápis „SVINĚ Z BORU“, pořízený zevnitř na vnějších skleněných výplních špaletového okna. Přístup k postříkaným zdem nemovitostí i oknu je přitom pouze z uzavřeného nádvoří, přístupného majiteli nemovitostí a obžalovanému, který, jak poškozený zmínil, má v čp. [redacted] stále hlášeno trvalé bydliště a v čp. [redacted] fakticky bydlí. Z odborného ohodnocení věci pak vyplývá hodnota poškození fasád a okna v době činu, které odborný pracovník z oboru malíř a natěrač vyčíslil na částku 8.500 Kč.

Obžalovaný [redacted] nar. [redacted] byl dosud 1x přestupkově postihován a další přestupek z r. 2016 není dosud projednán. Od r. 2011 má v rejstříku trestů 4 záznamy, z nichž mu první odsouzení nepřitěžuje, neboť trestním příkazem OS Strakonice ze dne 25. 7. 2011 č. j. 3 T 85/2011-51 mu byl za přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) TZ uložen podmíněný trest odnětí svobody na 6 měsíců se zkušební dobou na 2 roky (se zpřísnující podmínkou), který byl poté prominut amnestií prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013. Druhé odsouzení je rozsudkem OS Strakonice ze dne 12. 9. 2012 č. j. 5 T 23/2012-50 za přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) TZ k podmíněnému trestu odnětí svobody na 10 měsíců se zkušební dobou na 3 roky (se zpřísnující podmínkou) - ten mu pak byl prominut amnestií prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013,

avšak byl mu zde uložen i peněžitý trest ve výměře 25.000 Kč (zaplacený dne 14. 11. 2012). Třetí odsouzení je trestním příkazem OS Klatovy ze dne 4. 2. 2013 sp. zn. 3 T 8/2013 za přečin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) TZ, k podmíněnému trestu odnětí svobody na 1 rok se zkušební dobou na 3 roky, kde se ve zkušební době sice již osvědčil dnem 26. 2. 2016, avšak i v této věci mu byl uložen i peněžitý trest ve výměře 30.000 Kč (zaplacený pak dne 4. 4. 2013) a rovněž i trest propadnutí věci. Naposledy byl odsouzen trestním příkazem OS Klatovy ze dne 3. 10. 2016 č. j. 3 T 158/2016-156, doručeným mu dne 12. 10. 2016 a pravomocným dne 21. 10. 2016, za přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 TZ, k podmíněnému trestu odnětí svobody na 1 rok se zkušební dobou na 4 roky, tj. do 21. 10. 2020.

Důkazní návrhy obžalovaného na výslech svědků [REDAKCE] st., [REDAKCE] ml., [REDAKCE] a [REDAKCE] (učiněné jím písemně na č. l. 84 spisu), které by podle obžalovaného měly, a to spolu s jím předloženými fotokopii platebních dokladů o zakoupení materiálu na omítky v místech, kam pak předmětné nápisy umístil (č. l. 29-38 spisu), prokázat jeho finanční a pracovní podíl na pořízení předmětných omítek, ev. stáří oken na domě, či dlouhodobé spory v rodině; byly jako nadbytečné zamítnuty. Pro posouzení podstaty předmětného jednání není podstatné, jakého charakteru a kým byly iniciované spory v rodině, ať již měly základ v nakládání poškozeného se svým majetkem (k čemuž ten byl jakožto výlučný vlastník jediné oprávněn), či měly i jinou příčinu. Pokud pak obžalovaný za přispění vlastní aktivity a finančních prostředků vytvářel omítky, apod. v nemovitostech čp. [REDAKCE] a čp. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] zhodnocoval tak pouze tento majetek poškozeného jakožto jejich výlučného vlastníka. Obžalovaný se za tento svůj pracovní a finanční přínos tak mohl pouze domáhat finanční úhrady po poškozeném, např. v občanskoprávním řízení před soudem, ale nikdy touto svou aktivitou nemohl získat jakýkoliv majetkový podíl na těchto nemovitostech, či jejich částech, a proto je zcela lichá jeho představa, že pokud se podílel na stavebních úpravách dotčených částí nemovitostí, půjde pak o plochu, kterou může pak poškodit umístěním předmětných nápisů. Obdobné je to v případě oken v domě, kdy na jedno pak umístil též předmětný nápis. Zde je rovněž zcela nerozhodné, kdo financoval nákup a osazení oken, neboť i tato okna se, stejně jako omítky, apod. stala součástí stavby a tedy výlučným majetkem vlastníka nemovitostí, kterým tak byl pouze poškozený. Provedení dalších důkazů se rovněž nenabízelo a bylo by i tak nadbytečné, neboť skutkový stav byl v souladu s § 2 odst. 5 tr.ř. zjištěn bez důvodných pochybností již z dosud provedených důkazů.

Soud všechny důkazy provedené ke sporným skutečnostem hodnotil, jak bylo již výše rozvedeno, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř., tj. podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Obžalovaný se k trestnému činu doznal a je z něj zcela jednoznačně usvědčován i dosud provedenými důkazy: výpovědí poškozeného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] a rovněž listinnými důkazy, které pak korespondují spolu navzájem natolik, že jde o důkazy zcela věrohodné a jednoznačné a lze tak z nich i vycházet. Obhajoba obžalovaného, že nápisy psal na plochy v objektu, které předtím pomáhal vlastními finančními vnosy a prací vytvořit, ev. na okno, které do objektu zakoupil a umístil jiný příslušník rodiny, a proto šlo o jeho majetek, na který si takto psát mohl; pak rozhodně nemohla reálně obstát, jak bylo již výše rozvedeno. Objekt, kde se předmětné nápisy objevily, je situován tak, že neumožňuje vstup jinak, než vstupními vraty a je zřejmé, že do míst, kde se předmětné nápisy objevily, je přístup pouze z uzavřeného nádvoří, přístupného majiteli nemovitosti a obžalovanému.

Zejména je to patrné pan na nápisu na vnitřní straně špaletového okna jím užívané nemovitosti, který ani nebyl psán zrcadlově, tj. čitelnější je zevnitř místnosti, ač byl na vnější straně okna umístěn zjevně proto, aby byl takto viditelný i pro kolemjdoucí. Věrohodnost výpovědi poškozeného [redacted] nar. [redacted] i svědkyně [redacted] je pak zřejmá nejen při vzájemném porovnání, ale koresponduje i s listinnými důkazy. Rovněž nelze přehlédnout, jak v hlavním líčení ke své výpovědi tito svědci přistupovali, včetně jejich verbálního i nonverbálního projevu, kdy přes nedobré rodinné vztahy s obžalovaným, které rovněž zmínili, nebyl z jejich výpovědi patrný jakýkoliv mstivý motiv ve vztahu k obžalovanému, tedy ani jakékoli snahy situaci popisem výrazně zdramatizovat či citelně rozšířit popis děje k tíži obžalovaného, naopak šlo v tomto směru o výpovědi poměrně zdrženlivé a výlučně pouze realisticky popisané.

Výpověď poškozeného o tom, jak si postupně zdokumentoval prvé 2 a další 2 nápisy, i jak se je snažil nejprve odstranit za použití co nejmírnějších prostředků, ale jak to již díky vpité barvě nebylo možné, přičemž další nápisy na stejném místě poškození zdí jen zhoršily, a že nápis na okně odstranil zatím pouze vysazením takto popsaného okna, pak dokládá nejen jeho fotodokumentace prvních 4 nápisů, ale i to, jak tato místa a další 2 nápisy zadokumentovala policie v protokolu o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací, a tomu odpovídá i hodnota samotného celkového poškození majetku poškozeného, stanovená odborným vyjádřením na částku 8.500 Kč. Tyto důkazy spolu korespondují navzájem natolik, že jsou zcela věrohodné a jednoznačné a lze tak z nich i vycházet. Ve svém souhrnu pak všechny tyto důkazy nepřipouštějí jiný závěr než o vině obžalovaného ve výroku uvedeném jednáním, a soud z nich tak má za plně prokazané, že to byl obžalovaný, kdo v předmětnou dobu na daných místech poškodil cizí věc tím, že ji popsal barvou, a naplnil tak po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 TZ.

Zde jde o samostatnou skutkovou podstatu trestného činu poškození cizí věci, kdy ustanovení **§ 228 odst. 2 TZ** upravuje zvláštní případ poškození cizí věci, proto je ve vztahu speciality k obecné skutkové podstatě poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 TZ, od níž se liší tím, že k poškození cizí věci musí dojít specifickým způsobem, a to postříkáním, pomalováním nebo popsáním barvou nebo jinou látkou, a nevyžaduje se způsobení škody v určité nominální výši, konkrétní výše škody zde není vůbec formálním znakem trestného činu v jeho základní skutkové podstatě (viz - komentář k trestnímu zákoníku, prof. JUDR. Pavel Šámal, Ph. D. a kolektiv, 1. vydání 2010, str. 2071). S ohledem na důkazy ve věci i charakter této trestné činnosti je zřejmé, že obžalovaný vždy jednal minimálně ve formě úmyslu nepřímého.

Soud pak vzal v úvahu při ukládání druhu a výše trestu i okolnosti uvedené v § 38 a § 39 odst. 1 TZ a zvážil, že obžalovaný porušil zájem státu na ochraně vlastnického práva, přičemž je chráněna nejen neporušenost věci (zde zejména jejího povrchu a vzhledu), ale i její použitelnost. Předmětem ochrany jsou v tomto případě i nemateriální hodnoty, např. estetické hodnoty objektů, kulturní statky, apod. (srov. ÚS 5/2003-u). Zohledněn byl i způsob provedení činu a četnost útoků, kterých se obžalovaný dopouštěl zřejmě ze msty nad tím, že se jeho otec, tj. poškozený, rozhodl neumožnit obžalovanému určitou participaci na svém majetku, a způsob provedení byl vždy velmi přímý, nekomplikovaný. Obžalovanému tak polehčuje pouze jeho doznání, neboť dosud nepřikročil k náhradě škody jak finančně, tak ani uvedením do původního stavu, a přitěžuje mu skutečnost, že se činů dopustil v době, kdy bylo proti němu vedeno i další trestní stíhání a ve věci OS Klatovy sp. zn. 3 T 158/2016.

Z dosavadního způsobu života obžalovaného je zřejmé, že pokud výchovný účinek v tomto případě může splnit ještě alternativní trest, pak je soud omezen při jeho ukládání tím, že je nutné ho ukládat za podmínek § 43 odst. 2 TZ, tj. jako souhrnný, a tento trest tak nesmí být mírnější, než trest uložený rozsudkem (trestním příkazem) dřívějším. Ve výroku uvedený trestný čin totiž obžalovaný spáchal dříve, než mu bylo dne 12. 10. 2016 doručeno ve vztahu k němu prvé odsuzující rozhodnutí (doručen TP) ve věci OS Klatovy pod sp. zn. 3 T 158/2016 a proto je nutné ukládat souhrnný trest jak za ve výroku uvedený přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 TZ, tak i za přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 TZ z pravomocného trestního příkazu OS Klatovy ze dne 3. 10. 2016 č. j. 3 T 158/2016-156. Obžalovanému je tak nutné ukládat souhrnný trest v sazbě pro trest odnětí svobody za nejprísněji trestný čin, kterým je § 184 odst. 1 TZ se sazbou až do 1 roku (oba trestné činy mají sice stejnou sazbu pro trest odnětí svobody až do 1 roku, ale v § 184 TZ není uveden již další možný trest a je tak prísnější než § 228 odst. 2 TZ, který uvádí i možnost uložit trest zákazu činnosti a trest propadnutí věci). Obžalovanému tak nyní může být uložen trest odnětí svobody pouze ve výměře do 1 roku pokud mu byl v této maximální možné výměře uložen již ve věci OS Klatovy sp. zn. 3 T 158/2016, pak ho nelze dále navýšit. Vzhledem k tomu, že podmíněný trest odnětí svobody lze odložit na zkušební dobu v maximální možné výměře pouze 5 let, a má-li být v případě souhrnného trestu ukládán vždy trest prísnější, lze tak u obžalovaného toto zpřísnění trestu promítnout již pouze do délky této zkušební doby. Pokud ta mu byla ve věci OS Klatovy sp. zn. 3 T 158/2016 uložena ve výměře 4 roky, pak mu nyní tuto zkušební dobu lze navýšit již pouze o 1 rok.

Obžalovanému tak byl uložen souhrnný trest odnětí svobody na 1 rok a jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let, v níž mu byla uložena podle § 82 odst. 2 TZ i zpřísňující podmínka, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou způsobil trestným činem ve věci této (tj. ve věci OS Strakonice sp. zn. 3 T 141/2016). Současně byl zrušen výrok o trestu, k němuž byl takto souhrnný trest ukládán, stejně jako všechna další rozhodnutí na ně obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

V této věci se řádně a včas připojil poškozený [REDAKCE] nar. [REDAKCE], s požadavkem na náhradu škody ve výši 8.000 Kč za obžalovaným poškozený majetek, u hlavního líčení pak požadoval již pouze částku 4.000 Kč. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že ve výroku uvedeným jednáním obžalovaného prokazatelně majetková škoda tomuto poškozenému vznikla, a to ve výši 8.500 Kč, avšak je výsostným právem poškozeného modifikovat požadavek na náhradu škody ohledně částky nižší než je skutečná hodnota poškození. Protože obžalovaný dosud věci neuvedl v původní stav a žádnou škodu neuhradil poškozenému ani v penězích, byla nyní obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložena povinnost tuto částku 4.000 Kč poškozenému zaplatit.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

náhradě zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o

škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

napadán Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Ve Strakonicih dne 14. 2. 2017

Za správnost vyhotovení:
Hedvika Chalupová

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. 4. 2017 samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou, **takto**:

Obžalovaná

[REDACTED]

roz. [REDACTED] nar. [REDACTED] v [REDACTED] invalidní důchodkyně, trvale bytem a na adrese pro účely doručování [REDACTED]

je vinna, že

v době okolo 05.45 hod. dne 28. 6. 2016 v ambulanci interního oddělení v Nemocnici Strakonice, a. s., na adrese Radomyšlská 336, 386 01 Strakonice, fyzicky napadla hlídku Police ČR, Obvodního oddělení Radomyšl ve složení prap. [REDACTED] OEČ: 321201, a prap. [REDACTED] OEČ: 316390, která měla zajišťovat asistenci při jejím převozu do Nemocnice v Českých Budějovicích, a. s., kdy nejdříve oběma rukama udeřila prap. [REDACTED] do hrudníku a snažila se ho vytlačit ze vstupních dveří na chodbu, následně poté, co ji zatlačil zpět do ordinace, se rozběhla se vztyčenou pravou rukou sevřenou v pěst proti prap. [REDACTED] kterého se snažila udeřit do obličeje, přičemž tento úder vykryl, načež se ho pokusila udeřit levou rukou do hlavy, což se jí nepodařilo, následně byla za pomoci donucovacích prostředků (hmaty, chvaty) podle § 52 písm. a) zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, svedena na zem, kde jí byla přiložena pouta,

tedy - užila násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby,

č í m ž s p á c h a l a

přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) TZ.

a o d s u z u j e s e

podle § 325 odst. 1 TZ k trestu odnětí svobody na **6 (šest) měsíců**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě** odkládá na zkušební dobu **18 (osmnáct) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení byl zjištěn ve výroku uvedený skutkový děj. Těmito důkazy byly výpovědi obžalované [redacted] úřední záznamy o vysvětlení, která podle § 158 odst. 6 tr. ř. ve věci podali: prap. [redacted] prap. [redacted] ale i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a výslech znalkyně MUDr. Miroslavy Synkové, a další listinné důkazy: protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, lékařská zpráva a fotokopie lékařských zpráv předložených obhájkyň. Z osobních charakteristik a rejstříku trestů byl zjištěn dosavadní způsob života obžalované.

Obžalovaná [redacted] v přípravném řízení pouze uvedla, že celý incident vyvolalo její neúmyslné předávkování se psychiatrickými léky Rivotril. Za celý incident se styděla a již o něm nechtěla mluvit, proto pak využila svého práva nevypovídat. V hlavním líčení popsala genezi své léčby ze závislosti na návykových látkách od r. 1998, a to jak hospitalizaci v léčebně, tak následnou ambulantní léčbu. Ohledně předmětného jednání připustila, že se zřejmě chovala ve výroku popsaným způsobem, avšak nikoli úmyslně. Již 3 dny předtím jí nebylo psychicky dobře, měla tlak v uších, ráno 27. 6. 2016 si vzala 1x Lamotrix, který bere pravidelně a šla k psychiatrovi MUDr. Vladimíru Holečkovi, aby neskončila v psychiatrické léčebně, jako v minulosti. K tomuto lékaři chodila od r. 2014 a od r. 2015 již pak pravidelně každý měsíc, ale přesto došlo 3x nebo 4x k její hospitalizaci v léčebně. Lékař v jejích obtížích předmětný den viděl jen fyzický problém, byla velká vedra, a napsal jí proto lék Rivotril, který do té doby neznala. Seznámil ji s jeho dávkováním 3x denně 3 kapky, na krabičce měl lék napsáno také dávkování 3x3, ale lékař jí neseznámil s následky požití vyšší dávky léku. Z informací z psychiatrické léčebny věděla, jaké skupině léků se má vyhnout, ale informace o konkrétní reakci na požití určitého léku neměla. Domnívala se, že po návratu domů si v poledne vzala Rivotrilu jen 3 kapky, aniž by četla příbalový leták, ale když situaci pak zpětně probírala s manželem, domníval se, že si vzala Rivotrilu rovnou 33 kapek, protože byla malátná a úplně mimo, a kapky tam byly i rozlité. Nemyslí si, že by si tehdy k Rivotrilu vzala i něco jiného, protože lék Trittico bere až večer, stejně jako další 1x Lamotrix. Neví ale, zda a co si pak ještě večer všechno vzala. Ten den žádný alkohol nepila, jedla spíše méně než normálně. Pamatuje si až své probuzení v nemocnici ve Strakonici, kde jí lékař a zdravotní sestra označili za sebevraha a informovali o převozu na psychiatrii. Snažila se jim vysvětlit, že k předávkování nedošlo úmyslně, chtěla podepsat revers, ale nebyla s to reagovat díky útlumu z předávkování. Jednání s policisty a zdravotní sestrou si vybavuje jako emoci,

ale nepamatuje si na vlastní aktivitu vůči nim, protože vždy na chvíli usnula a vjemy se jí zpřeházely, smazaly, vnímala jen pocit zahnání do kouta a že nikdo nebyl schopen pochopit, že není sebevrah a na psychiatrii nepatří. Pamatuje si jen to, že se zvedla a odešla, a až ze spisu se dozvěděla, kde chodila a kde jí našli. Pamatuje si i jízdu s pouty sanitkou na psychiatrii do Českých Budějovic, kde vyslovila nesouhlas s hospitalizací, usnula v sanitce a objevila se v psychiatrické léčebně ve Lnářích. Zde pojala k MUDr. Paterové důvěru a uposlechla tak její doporučení na několikadenní hospitalizaci. Od té události dojíždí do Písku do ambulance k MUDr. Jolaně Hejlové, neboť v MUDr. Holečka ztratila důvěru, a s lékařkou probrala, co který lék dělá, jaké jsou skupiny léků, apod., změnila jí i medikaci, takže hospitalizace od té doby již nebyla nutná.

Z úředních záznamů o vysvětleních podaných podle § 158 odst. 6 tr. ř. bylo zjištěno: prap. [REDAKCE] (OEČ: 321201), a prap. [REDAKCE] (OEČ: 316390) byli jako hlídka Police ČR, Obvodního oddělení Radomyšl, vysláni dne 28. 6. 2016 v 03.42 hod. hledat ženu, která odešla z Nemocnice Strakonice, a. s., kde měla být hospitalizována pro pokus o sebevraždu. Tu našli v obci Domanice a dobrovolně s nimi služebním vozidlem odjela na OO PČR ve Strakonici. Měně ochotně již s nimi odjela na ambulanci interního oddělení v Nemocnici Strakonice, a. s., ale i tak spolupracovala a to až do doby, než lékařka rozhodla o odvozu ženy sanitou na psychiatrické oddělení Nemocnice České Budějovice. Tomu se žena začala bránit nejprve slovně a chtěla odejít. Byla rozrušená, ale nikoliv dezorientovaná, nevypadala ani ovlivněná léky, protože mluvila i reagovala normálně, byla orientovaná v čase i prostoru a snažila se jim i vysvětlit, co se stalo. Slovní přesvědčování policistů i personálu oddělení o nutnosti další hospitalizace však u ženy nevedlo k akceptaci situace, začala být neklidná, chodila po ordinaci a dohadovala se s lékařem o svém odchodu domů. Proto si prap. [REDAKCE] stoupl do dveří, aby tak zamezil jejímu případnému odchodu a žena se také najednou ze vzdálenosti cca 2 m proti němu rozběhla s rukama nataženými před tělem a vyšší intenzitou strčila jimi do jeho hrudníku ve snaze vytlačit ho ze vstupních dveří na chodbu. Byl však na toto jednání připraven a podařilo se mu ji zatlačit zpět do ordinace. Oba policisté ženě opětovně slovně vysvětlovali nutnost vyčkat příjezdu sanitky, ale ta se rozběhla se vztyčenou pravou rukou sevřenou v pěst proti prap. [REDAKCE] a snažila se ho udeřit rukou sevřenou v pěst do obličeje, ale ten její úder vykryl tak, že jí rukou srazil její ruku stranou. Poté se ho pokusila udeřit levou rukou sevřenou v pěst do hlavy, šlo o úder vedený velkou intenzitou, ale netrefila ho a její ruka mu kolem hlavy jen promáchlá. Pak již byla žena za pomoci donucovacích prostředků (hmaty, chvaty) podle § 52 písm. a) zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, svedena na zem, kde jí byla přiložena pouta, ale i pak kladla odpor. Po uklidnění se byla posazena na židli a o události policisté informovali operačního důstojníka. Žena policistům svým jednáním nezpůsobila žádné zranění, ani majetkovou škodu, a nakonec se jim tam i omluvila s tím, že jen nechtěla jet na psychiatrii do Českých Budějovic. Tam pak byla převezena za asistence již jiné hlídky policistů, neboť této hlídce služba končila. [REDAKCE] zdravotní sestra ambulance interního oddělení Nemocnice Strakonice, a. s., byla při přijetí obžalovaná dne 27. 6. 2016 v 19.30 hodin, když ji přivezla RZS s diagnózou předávkování léky. Obžalovaná byla omámená, ale spolupracující, a byla uložena na monitorované lůžko. Dne 28. 6. 2016 v 00.30 hodin se probudila s tím, že je vyspalá a chce jít domů. Lékař se jí opakovaně pokoušel vysvětlit nutnost vyčkat na lůžku a ráno absolvovat další vyšetření, také se pokoušel o její překlad do PL Lnáře, ale obžalovaná se odmonitorovala, vyndala kanylu od infize, oblékla si šaty a odešla z oddělení. Lékař o tom informoval policii, a když ta

obžalovanou pak vypátrala, kolem 05.00 hodin ji podle pokynů převezli zpět na oddělení. Když na pokyn lékaře tam zdravotní sestra pak administrativně připravovala odvoz obžalované (na psychiatrii) do Českých Budějovic, obžalovaná začala být neklidná, chodila po ordinaci a na opakované slovní doporučení policistů ke klidu nereagovala. Když zakázali obžalované odejít na chodbu, naštvalo ji to, začala být agresivní a rozčilená a jednomu z policistů dala dost intenzivní ránu rukou sevřenou v pěst do hlavy, ale zdravotní sestra si nevšimla, že by tam měl nějaké zranění. Obžalovanou pak policisté již zpacifikovali, položili na zem a dali pouta. Na zemi ještě policisty častovala slovními vulgarismy. Celá incident tento se odehrával v době od 05.10 hodin do 05.50 hodin dne 28. 6. 2016, a v 06.00 hodin pak zdravotní sestře končila noční služba. Obžalovaná pak byla za asistence policistů převezena k ústavní léčbě do Českých Budějovic.

Z listinných důkazů bylo zjištěno: z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, že místem činu byla ambulance interního oddělení v Nemocnici Strakonice, a. s., na adrese Radomyšlská 336, 386 01 Strakonice, a čin nezanechal stop. S lékařskou zprávou odborného psychiatra MUDr. Vladimíra Holečka ze dne 15. 8. 2016, uvádějící poslední medikaci obžalované po jejím propuštění z PL Lnáře, kde byla nakonec hospitalizována po předmětném činu, stejně jako s fotokopii lékařských zpráv předložených obhájkyň a týkajících se předchozí psychiatrické léčby obžalované od r. 2014 do 11. 1. 2017, se pak seznámila i znalkyně MUDr. Miroslava Synková, z jejíhož znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a výsledku bylo zjištěno, že obžalovaná netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, tj. nejedná se o psychózu, ale je u ní zřejmá smíšená porucha osobnosti (dříve - psychopatie nebo charakteropatie), s rysy nezdrženlivosti a emoční lability (emočně nestabilní), se sklonem k impulzivnímu a autoagresivnímu jednání. V anamnéze jsou jak sebevražedné pokusy, ale i sebepoškozování v mladším věku, celkem proběhlo cca 6 hospitalizací, ale ne vždy z důvodu sebevražedných pokusů. Anamnesticky bylo zjištěno i užívání téměř všech dostupných návykových látek v minulosti, úspěšné ukončení odvykací léčby, ale během poslední hospitalizace v PN Dobruška byla zjištěna pozitivita na opiáty, ač to obžalovaná negovala. V době předmětného činu mohla být pod vlivem návykové látky – benzodiazepinu (Rivotrilu), avšak její rozpoznávací schopnosti byly i tak zachovalé, pouze ovládací schopnosti mohly být v důsledku ev. vyššího užití výše uvedené návykové látky pouze nepodstatně sniženy (o 30 %), s tím, že pokud užije návykovou látku nebo jakoukoliv látku, musí si být po těch hospitalizacích vědoma rizika, že její jednání může být nevyzpytatelné. Je schopna účasti v trestním řízení a ochranná léčba není navrhována s ohledem na to, že pobyt obžalované na svobodě není nebezpečný pro okolí, když byla již v rozhodné době v soustavné péči psychiatra a docházela tam pravidelně, a navíc z psychiatrického hlediska smíšená porucha osobnosti není ani běžně dostupnými medicínskými prostředky ovlivnitelná.

Znalkyně pak přímo vyloučila, že k předmětnému jednání obžalované došlo v důsledku údajně překročení dávkování Rivotrilu, ev. že by neznala možné reakce na předávkování Rivotrilem jen proto, že ho dosud předtím neměla předepsaný. Znalkyně poukázala na to, že obžalovaná má ve zdravotnické dokumentaci z PN Dobruška evidováno i vyšetřením objektivizováno užívání benzodiazepinu – Diazepamu, který měla předepsán MUDr. Holečkem a znala tak reakce svého organismu na tento lék, tj., že po něm dobře spí. Benzodiazepin je návyková látka, při jejímž užívání se zvyšuje tolerance a zvyšuje se bažení po této látce, organismus si tak postupně na tuto látku zvyká a je-li na benzodiazepiny zvyklý, pak toleruje bez vážného ohrožení na zdraví i

poměrně několikanásobné překročení dávkování. V tomto případě tak jde pouze o tvrzení obžalované, že jakkoli překročila doporučenou dávku Rivotrilu, které nelze objektivizovat, neboť nebylo provedeno žádné vyšetření v tomto směru a vzhledem k provedení výplachu žaludku, se tak podstatná část té látky odstraní z těla a účinek se eliminuje. Skutečnost, že jejímu předmětnému jednání předcházela její další aktivita, kdy byla schopná protestu proti hospitalizaci, sama se dokázala obléci a pak i odejít z nemocnice, svědčí o tom, že rozhodně její vědomí nebylo kvalitativně nebo kvantitativně ovlivněno. Navíc skutečné známky předávkování by vedly jednoznačně k útlumu, její motorika by byla utlumená, byla by spavá, nebyla by schopná aktivně se nějak s tou situací vypořádat, tedy ani tzv. „utéct“ z nemocnice. Při předávkování Rivotrilem jde o útlum, únavu a pak se mohou objevit i výpadky paměti, ale ovládací i rozpoznávací schopnosti obžalované by nebyly vymizelé. Při následné hospitalizaci v PL Lnáře byla první noc ještě ve stavu zmatenosti a vyšší únavnosti, což je účinek právě této medikace, ale ani to nevysvětluje její předmětné předchozí agresivní jednání vůči policistům, neboť agresivní jednání je jednání aktivní, a nešlo o reakce např. při ztrátě stability či o nahodilé zásahy při mávání rukama, šlo o popis zlostné reakce a stejně tak ji takto sama uvedla i při hospitalizaci, a vysvětlila, jaké chování a kterých osob ji naštvalo a k této reakci vedlo, a že to byla více či méně aktivní obrana, zábrana nebo výpad proti policii, přičemž na předmětný trestný čin si pamatuje jen v hrubých rysech. Motiv svého jednání však popsala přesně, a to jako ryze zlostnou reakci na nevyhovění ze strany policistů jejím přáním i údajně nevhodné chování ošetřujícího personálu, který její nadměrné užití návykové látky považoval za sebevražedný pokus a tomu odpovídaly i jejich reakce. Obžalovaná v době tohoto sdělení motivu předmětného jednání byla schopná komunikace, při vědomí a její psychické funkce nebyly výrazněji narušeny. Výstupní zpráva z PN Dobruška z ledna 2016 doporučuje abstinenci od psychoaktivních látek, přičemž úplně veškerá medikace, kterou předepisuje psychiatr, je psychoaktivní, tzn. na jakoukoliv takovouto látku lze vzniknout návyk, na některé je to vzácnější. Lidem, kteří zneužívají návykové látky, se může v menší míře předepisovat malé množství benzodiazepinů, např. aby se zabraňovalo nepříjemným abstinenčním příznakům, takže i obžalované dříve předepsaný lék Atarax, je také benzodiazepin a anxiolytikum. Pacienti, kteří jsou na některé návykové látky závislí, vyžadují aspoň malé množství benzodiazepinu, neboť léčba závislosti směřuje většinou k užívání návykových látek v minimálním množství, tj. k neproblémovému užívání, ale k úplné abstinenci nevede. Rivotril je, stejně jako obžalovanou již užívaný Diazepam, ze skupiny benzodiazepinů, a Diazepam užívala ho delší dobu, přičemž je zřejmé, že lék v kapkách má rychlejší účinek než tabletový a je vždy povinností pacienta si přečíst příbalový leták. Zde je navíc dokladováno, že jí lékař předepsal lék Rivotril s ústním i písemným doporučením dávek 3 x 3 kapky denně, což bylo tak malé minimální množství, že by to uvolnilo tenzi, ale s psychikou by neudělalo vůbec nic. Je tak otázkou, z jakého důvodu měla obžalovaná překročit obžalovaná toto dávkování Rivotrilu, v případě, že tak skutečně učinila, přičemž není vůbec prokázáno, že 33 kapek Rivotrilu tehdy skutečně i požila. Lékařem předepsaný lék i jeho dávkování bylo přitom standardním řešením tehdejších obtíží obžalované. Rivotril patří do skupiny benzodiazepinů, tj. návykových látek a anxiolytickým účinkem, které eufemisticky obrušují hrot stresovým situacím a vyvolávají pocit uklidnění, ale nevedou ke stavům agresivity. Pokud obžalovaná lék Rivotril před činem skutečně užila ve větším množství, než byla lékařem doporučená denní dávka, šlo pouze o projev její nezdrženlivosti, projevující se výkyvy nálad, ale netrpí poruchami nálady, jakožto diafnózou. V anamnéze obžalované je užívání nejrozličnějších psychoaktivních látek, detoxikační pobyt, ústavní léčba i léčba v komunitním systému, kde se v rámci

psychoterapie seznamují s rizikem jakéhokoliv užívání návykových látek, včetně toho, že pokud tyto látky užije, nemůže se vymlouvat na to, že pod jejich vlivem udělá komukoliv nebo sobě cokoliv nevyzpytatelného.

Z údajů prap. [REDAKCE] a prap. [REDAKCE] členů hlídky Police ČR, OO Radomyšl, a dílem i [REDAKCE] zdravotní sestry ambulance interního oddělení Nemocnice Strakonice, a. s. je zřejmé, a vyplývá to i z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, že k předmětnému činu došlo právě v této ambulanci poté, co obžalovaná svévolně ukončila předchozí hospitalizaci odchodem z nemocnice a byla tam pak navracena těmito policisty. Ti shodně popsali, jak obžalovaná zlobně reagovala postupným fyzickým napadením obou členů policejní hlídky na skutečnost, že jí neumožní odchod domů a naopak bude převezena na psychiatrické oddělení Nemocnice České Budějovice, a. s. Nejdříve oběma rukama udeřila prap. [REDAKCE] do hrudníku a snažila se ho vytlačit ze vstupních dveří na chodbu, následně poté, co jí zatlačil zpět do ordinace, se rozběhla se vztyčenou pravou rukou sevřenou v pěst proti prap. [REDAKCE] kterého se snažila udeřit do obličeje, přičemž tento úder vykryl, načež se ho pokusila udeřit levou rukou do hlavy, což se jí nepodařilo, následně byla za pomoci donucovacích prostředků (hmaty, chvaty) podle § 52 písm. a) zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, svedena na zem, kde jí byla přiložena pouta. Vzhledem k tomu, že zdravotní sestra [REDAKCE] administrativně připravovala odvoz obžalované na psychiatrické oddělení Nemocnice České Budějovice, a. s., a to jak před samotným útokem obžalované na policisty, tak zřejmě i dílem během něho, nevšímalá si jednání obžalované natolik podrobně, aby zaznamenala již první útok na prap. [REDAKCE] a o druhém útoku na prap. [REDAKCE] se tak domnívala, že se obžalované zamýšlený úder do jeho hlavy zdařil, avšak z údajů obou policistů vyplývá, že oba útoky obžalované na každého z nich se jim včas podařilo odrazit.

Z lékařských zpráv, údajů prap. [REDAKCE] a prap. [REDAKCE] i [REDAKCE] a rovněž z údajů o následné hospitalizaci obžalované v PL Lnáře po činu, jak se k tomuto vyjádřila i znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, jak ve svém výslechu, tak i ve znaleckém posudku, však zcela jednoznačně vyplývá, že předmětný útok obžalované proti policistům nebyl veden pod vlivem údajného předávkování lékem Rivotril. Po jeho požití ve vyšší než lékařem předepsané denní dávce, by obžalovaná byla utlumená tak, jako při následné hospitalizaci v PL Lnáře, neboť právě tento účinek tento lék vyvolává, a nebyla by tak schopna takového aktivního jednání, kterým právě předmětné předchozí cíleně agresivní jednání vůči policistům bylo. Při své hospitalizaci zlobný motiv svého předmětného jednání ostatně obžalovaná nejen slovně potvrdila, ale velmi přesně ho i popsala. Rovněž aktivita obžalované, spočívající v předchozím opuštění nemocnice a komunikace s policejní hlídkou, která ji tam pak vrátila, stejně jako komunikace s ošetřujícím personálem v obou případech pak svědčí o tom, že nevykazovala skutečné známky předávkování lékem Rivotril a bylo tak vyloučeno, že by k předmětnému jednání obžalované došlo v důsledku údajně překročení dávkování Rivotrilu. Znalkyně rovněž poukázala na skutečnost, že obžalovaná by si i v případě požití vyšší než lékařem předepsané denní dávky léku Rivotril musela být vědoma možné reakce na předávkování, ač ho dosud předtím neměla předepsaný. Vyloučila též, že by při předpisu léku Rivotril nedošlo k odpovídajícímu ústnímu i písemnému poučení obžalované lékařem, přičemž podle údajů ze zdravotnické dokumentace z PN Dobrušky obžalovaná předtím již jiný lék z téže skupiny benzodiazepinu, jakým je i Rivotril, užívala, a reakce svého organismu na tento typ léku tak dobře znala, přičemž tyto byly rovněž pouze útlumové, a i tento předchozí lék jí předepsal stejný lékař.

Rychlejší nástup účinku léku, je-li v podobě kapek a nikoli v podobě tablet, je pak srozumitelný následek pro uživatele jakéhokoliv léku. Protože veškerá medikace předepsaná lékařem - psychiatrem je psychoaktivní, bylo obžalované známo, že na jakýkoliv takovýto lék může vzniknout i návyk, ostatně v její anamnéze již bylo zdokumentováno užívání nejrůznějších psychoaktivních látek, detoxikační pobyt, ústavní léčba i léčba v komunitním systému, včetně příslušných poučení nejen o riziku jakéhokoliv užívání návykových látek, ale i o následné odpovědnosti za případné závadové chování pod vlivem takto užitých návykových látek. V daném případě tak ovládací i rozpoznávací schopnosti obžalované nebyly rozhodně vymizelé, právě naopak - její rozpoznávací schopnosti byly zachovalé, pouze ovládací schopnosti mohly být v důsledku ev. vyššího užití výše uvedené návykové látky pouze nepodstatně snižené (o 30 %), avšak rizika užití jakékoliv návykové látky, kterým byl i lék Rivotril, si byla vědoma a pokud ho nadužila, šlo pouze o projev její nezdrženlivosti, přičemž diagnostikovaná porucha její osobnosti nesvědčí o tom, že by tomuto bažení nebyla schopna odolat.

Z osobních charakteristik, rejstříku trestů a trestních spisů obžalované je zřejmé, že dosud nebyla přestupkově postihována a ani soudně trestána.

Návrh na doplnění dokazování nebyl učiněn a ani provedení dalších důkazů se samo nenabízelo a bylo by i tak nadbytečné, neboť skutkový stav byl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. zjištěn bez důvodných pochybností již z dosud provedených důkazů. Soud všechny důkazy provedené ke sporným skutečnostem hodnotil, jak bylo již výše rozvedeno, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tj. podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Obžalovaná nepopírá, že by se předmětného jednání dopustila, ale namítá, že tak učinila neúmyslně, a to pod vlivem předávkování lékem, který předtím požíla poprvé a jeho účinky v tomto směru neznala. Jak již bylo výše rozvedeno, z údajů prap. [REDAKCE] a prap. [REDAKCE], a dle i [REDAKCE] obsažených v úředních záznamech o jímí podaných vysvětlení je zřejmé, a vyplývá to i z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, přičemž se zejména údaje členů policejní hlídky, kteří na místě činu jednání obžalované více sledovali, neboť na ně museli i odpovídajícím způsobem reagovat, nežli tomu bylo v případě [REDAKCE] který zde současně plnila i jiné úkoly; které se shodují navzájem a též s listinnými důkazy, lze je proto považovat za věrohodné a soud tak z nich má za prokázané, že to byla právě obžalovaná, kdo v předmětné době a na daném místě užila násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby. Po objektivní i subjektivní stránce tak naplnila znaky skutkové podstaty zločinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) TZ. S ohledem na charakter činu i důkazy ve věci je zřejmé, že zde jednala v úmyslu přímém.

Dostatečnou míru zachování rozpoznávacích a ovládacích složek u obžalované v době těchto činů potvrdil pak znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie i samotný výsledek znaleckého posudku, který tak ve shodě s údaji o předchozí, předmětné i následné aktivitě obžalované, včetně jejího vlastního vyjádření k motivu jejího činu, vyloučil, že by obžalovaná jednala v jiné formě zavinění, než zcela záměrně a tedy v úmyslu přímém, neboť šlo o cílený projev zloby, kterým reagovala na nemožnost domoci se řešení situace podle jejího přání a tato agrese, jakožto aktivní

projev, tak svědčila proti obžalované neúspěšně tvrzenému neúmyslnému předávkování Rivotrem (a tak by tomu bylo i v případě event. kombinace s jiným lékem, který je oprávněn předepsat pouze psychiatr).

Soud pak vzal v úvahu při ukládání druhu a výše trestu i okolnosti uvedené v § 38 a § 39 odst. 1 TZ a zvážil, že obžalovaný porušil zájem státu na ochraně nerušeného výkonu pravomoci úřední osoby při plnění úkolů státu nebo společnosti. Při absenci polehčující okolnosti plného doznání, tj. i k formě zavinění, pak obžalované polehčuje její dosavadní bezúhonnost. Přitěžující okolností je pouze skutečnost, že se dopustila opakovaných útoků a to dokonce vůči dvěma policistům, avšak intenzita těchto útoků postačovala svou společenskou škodlivostí k výše uvedené právní kvalifikaci činu jako trestný čin, nebyla, a to i díky pohotovým rekcím poškozených, plně dostačující k jejich zranění, či poškození oděvu, apod. Těchto útoků vůči úředním osobám se pak dopustila ze zcela malicherných důvodů, kdy zcela oprávněné obavy o její zdravotní stav jak ze strany zdravotnického personálu, tak i zasahujících policistů považovala za nedůvodnou šikanu její osoby, které se rozhodla bránit a na oba policisty tak zaútočila v době, kdy tito vykonávali hlídkovou službu. Způsob provedení činu je vzhledem k osobnosti obžalované velmi přímý, nekomplikovaný, a předcházelo mu zřejmě požití ať již tvrzeného, či jiného léku, avšak činem nebyla způsobena škoda na zdraví ani nedošlo ke vzniku jiné majetkové škody. Zohledněna byla též skutečnost, že obžalovaná i po činu nadále aktivně dochází k odborné lékařce z oboru psychiatrie. Obžalované tak byl, jakožto výchovně pro ni nejvhodnější, uložen alternativní trest v sazbě podle § 325/1 TZ, tj. až do 4 let trestu odnětí svobody, a to: **trest odnětí svobody na 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců**, v níž nebyla již stanovena žádná zpřísnující podmínka.

Žádný z poškozených se nepřipojil s požadavkem na náhradu škody, ta jim v materiální podobě ani nevznikla, proto součástí výroku není rozhodnutí podle § 228 odst. 1 tr. ř., ev. podle § 229 odst. 1, odst. 2 tr. ř.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Ve Strakonících dne 25. 4. 2017

Za správnost vyhotovení:
Hedvika Chalupová

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 5. 1. 2016
samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]
nar. [REDACTED] v [REDACTED] dělník ve stavební firmě Václav Vlček,
Na vyhlídce 615, 387 01 Volyně, formálně trvale bytem [REDACTED]
(ohlašovna), [REDACTED] na adrese pro účely doručování [REDACTED]
[REDACTED]

je v i n e n, ž e

1)
dne 8. 6. 2015 po předchozí dohodě s nejméně dvěma dosud neustanovenými
osobami přijel nezjištěným vozidlem do obce Dražejov, okres Strakonice, kde v době od
12:30 hodin do 12:45 hodin v prodejně a půjčovně náradí v ulici Na Hrázi čp. 420 v
úmyslu sebe obohatit, za užití cizího občanského průkazu č. [REDACTED] znějícího na
jméno [REDACTED] uvedl v omyl prodávající [REDACTED] nar. [REDACTED]
[REDACTED] která mu, bez požadavku složení zálohy, na dobu do 12:45 hodin dne 9. 6.
2015 zapůjčila demoliční kladivo zn. Hitachi, typ H90SG, výr. č. M640201 v hodnotě
63.990 Kč, tuto věc pak následně prodal další nezjištěné osobě a finanční prostředky
použil pro svoji potřebu, čímž poškozené firmě **Štětka Libor, Na Hrázi 420,
386 01 Strakonice, IČ: 625 21 179**, způsobil tímto podvodným jednáním škodu ve
výši 63.990 Kč,

2)

dne 5. 10. 2015 na Policii České republiky, Krajském ředitelství policie Jihočeského kraje, Územním odboru Strakonice, SKPV, Plánkova 629, v době od 12:18 hodin do 12:38 hodin, při svém vyjádření ve smyslu § 158 odst. 6 trestního řádu, před policejním orgánem SKPV Strakonice, i přes náležité poučení včetně poučení na následky trestného činu lživě obvinění, lživě jako své spolupachatele podvodného vylákání demoličního kladiva v prodejně a půjčovně v Dražejově ze dne 8. 6. 2015 označil [redacted] nar. [redacted] a [redacted] nar. [redacted] když bylo později prokázáno, že [redacted] a [redacted] se tohoto jednání nemohli dopustit,

t e d y - ad 1) - úmyslným společným jednáním více osob, sebe i jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

- **ad 2)** - jiného lživě obvinil z trestného činu,

č í m ž s p á c h a l

ad 1)

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 TZ ve spolupachatelství podle § 23 TZ,

ad 2)

přečin křivého obvinění podle § 345 odst. 1 TZ,

a o d s u z u j e s e

podle § 209 odst. 3 TZ, za užití § 43 odst. 1 TZ, k **ú h r n n é m u** trestu odnětí svobody na **2 (dva) roky**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě** odkládá na zkušební dobu **5 (pět) let**, ve které se mu podle § 82 odst. 2 TZ **ukládá**, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestnou činností způsobil.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obviněný povinen na náhradě škody zaplatit poškozené firmě Štětka Libor, Na Hrázi 420, 386 01 Strakonice, IČ: 62521179, částku 63.990 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozený [redacted] **odkazuje** s požadavkem na náhradu škody **zcela** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozená firma Štětka Libor **odkazuje** se zbytkem požadavku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 129 odst. 2 tr. ř. neobsahuje tento rozsudek odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť se po jeho vyhlášení obžalovaný i státní zástupce vzdali práva odvolání (obžalovaný takto i za osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. ř.), a netrvali na vyhotovení odůvodnění rozsudku.

Odůvodnění výroku o náhradě škody: S požadavkem na náhradu škody se řádně a včas připojili společnosti: **ad 1)** firma Štětka Libor s částkou 65.000 Kč, **ad 2)** pouze [REDAKCE] s částkou 7.000 Kč.

Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že obžalovaný způsobil **ad 1)** poškozené firmě škodu ve výši 63.999 Kč (hodnota podvodně vylákané věci – viz odborné ohodnocení) a dosud ji neuhradil, a ani nebal věc vrácena. Proto bylo podle § 228 odst. 1 tr. ř. rozhodnuto o povinnosti obžalovaného částku 63.000 Kč poškozené firmě i zaplatit, a se zbytkem požadavku na náhradu škody byla poškozená firma odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229/2 tr. ř.).

Z dokazování k bodu **ad 2)** vyplývá, že poškozený byl v souvislosti s nepravdivým tvrzením obžalovaného šetřen orgány PCR a po určitou dobu i zadržen. Avšak majetkovou újmu v podobě ušlé mzdy za tuto dobu, dosud poškozený nedoložil, stejně jako výši a úhradu nákladů, které v této souvislosti měl mít v souvislosti s volbou obhájce a jeho účastí u úkonu. Proto byl poškozený s požadavkem na náhradu škody zcela odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229/1 tr. ř.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o

náhradě

škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu

stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Ve Strakonicih dne 5. 1. 2016

Za správnost vyhotovení:
Hedvika Chalupová

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Šustrem v hlavním líčení dne 24. dubna 2013 ve Strakonicih, **t a k t o :**

Obžalovaný

[redacted]
nar. [redacted] ve [redacted] trvale bytem na adrese pro účely doručování [redacted]
[redacted] student Střední odborné školy Blatná, obor elektronické počítače,
státní příslušník ČR,

je v i n e n ,

že dne 7.9.2012 okolo cca 15:15 hodin v katastru Blatné, okres Strakonice, na silnici I. třídy č. 20 v km 141,59 (souřadnice GPS-790080,161/-1112309,042) v prostoru křižovatky s vedlejší pozemní komunikací III. třídy č. 1412, jako řidič osobního vozidla tov. značky Škoda Fabia, reg. zn. [redacted] majitelky poškozené [redacted] nar. [redacted] jeho matky, když toto vozidlo měl zapůjčeno k jízdě s jejím souhlasem, jedoucí ve směru od Blatné směrem na obec Sedlice, okres Strakonice, se v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, plně nevěnoval řízení vozidla a nesledoval situaci v provozu na pozemní komunikaci před ním, když sledoval hodinový displej, v důsledku čehož včas nestačil zareagovat na osobní vozidlo tov. značky Škoda Fabia Combi, reg. zn. [redacted]

majitelů poškozených manželů – [redacted] nar. [redacted] a [redacted] nar. [redacted] stojící při středové podélné čáře přerušované, řízené poškozeným [redacted] nar. [redacted] narazil do zadní části tohoto vozidla, v důsledku čehož došlo k odražení vozidla do protisměrného jízdního pruhu, kde se poté toto vozidlo svojí přední částí střetlo s levou boční částí protijedoucího vozidla tov. značky Mazda 2, reg. zn. [redacted] majitele poškozeného [redacted] řízeného [redacted] nar. [redacted] manželkou majitele tohoto vozidla, jedoucího ve směru od obce Sedlice směrem na Blatnou, a následně se vozidlo řízené poškozeným [redacted] nar. [redacted] čelně střetlo s protijedoucím motocyklem tov. zn. Ducati Monster 900 M, reg. zn. [redacted] řízeným jeho majitelem, poškozeným [redacted] nar. [redacted] jedoucím rovněž ve směru od obce Sedlice směrem na Blatnou, v důsledku čehož

poškozený [redacted] nar. [redacted] připoutaný bezpečnostním pásem, utrpěl podvrtnutí a natažení krční páteře, podvrtnutí a natažení levého zápěstí, odřeniny levé ruky, odtržení šlachy od úponu malíku prstu levé ruky, když toto zranění si nevyžádalo hospitalizaci, pouze ošetření v Nemocnici Strakonice a.s., a následnou pracovní neschopnost od 8.9.2012 do 30.9.2012, když se jedná o zranění s předpokládanou dobou léčení v trvání 3 – 4 týdnů,

a dále došlo ke vzniku škody poškozením na mobilním telefonu Nokia N 95 ve výši cca 5.000,- Kč, sportovních trekových botách s membránou Goretex zn. Salomon ve výši cca 2.000,- Kč a notebooku Ben Q, typ: Joybook R 56 series, ve výši cca 6.000,- Kč, tedy v celkové výši cca 13.000,- Kč, ku škodě poškozeného majitele [redacted] nar. [redacted]

poškozený [redacted] nar. [redacted] utrpěl po pádu z motocyklu zlomeninu kosti vřetenní vpravo, mnohačetné zlomeniny levého předonoží, zhmoždění pravého třísla, když toto zranění si dle lékařské zprávy vyžádalo hospitalizaci na ortopedickém oddělení Nemocnice Písek, a.s., ode dne 7.9.2012 do dne 14.9.2012, a předpokládanou dobou léčení v trvání 3 měsíců, když poškozený ještě ke dni 24.4.2013 je v pracovní neschopnosti a dochází na rehabilitace,

a dále došlo ke vzniku škody poškozením na motocyklu tov. zn. Ducati Monster 900 M, reg. zn. [redacted] ve výši cca 100.000,- Kč, ke vzniku škody poškozením na motocyklové přilbě, rukavicích, botách a kalhotách ve výši cca 20.000,- Kč, ku škodě poškozeného majitele [redacted] nar. [redacted]

dále došlo ke vzniku škody poškozením na vozidle tov. zn. Škoda Fabia Combi, reg. zn. [redacted] ve výši cca 40.000,- Kč, ku škodě výše uvedených poškozených manželů [redacted] nar. [redacted] a [redacted] nar. [redacted]

dále došlo ke vzniku škody poškozením na vozidle tov. zn. Mazda 2, reg. zn. [redacted] ve výši cca 90.000,- Kč, ku škodě poškozeného majitele [redacted]

a ke vzniku škody poškozením na vozidle Škoda Fabia, reg. zn. [redacted] ve výši cca 30.000,- Kč, ku škodě poškozené majitelky [redacted] nar. [redacted]

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona

č í m ž s p á c h a l

přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na **8 (osm) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obviněnému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na **24 (dvacetčtyři) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **p o v i n e n** zaplatit poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky, pobočce v Českých Budějovicích peněžní částku ve výši 43.228,- Kč jako náhradu škody způsobené přečinem.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě dokazování provedeném v hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový děj, kdy obžalovaný že dne 7.9.2012 okolo 15.15 hodin v katastru Blatné, okres Strakonice, na silnici I. třídy č. 20 v km 141, v prostoru křižovatky s vedlejší pozemní komunikací III. třídy č. 1412, jako řidič osobního vozidla tov. značky Škoda Fabia, reg. zn. [REDAKCE] majitelky poškozené [REDAKCE] jeho matky, jedoucí ve směru od Blatné směrem na obec Sedlice, okres Strakonice, se v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, plně nevěnoval řízení vozidla a nesledoval situaci v provozu na pozemní komunikaci před ním, když sledoval hodinový displej, v důsledku čehož včas nestačil zareagovat na osobní vozidlo tov. značky Škoda Fabia Combi, reg. zn. [REDAKCE] majitelů poškozených manželů – [REDAKCE] a [REDAKCE] stojící při středové podélné čáře přerušované, řízené poškozeným [REDAKCE] narazil do zadní části tohoto vozidla, v důsledku čehož došlo k odražení vozidla do protisměrného

jízdního pruhu, kde se poté toto vozidlo svojí přední částí střetlo s levou boční částí protijedoucího vozidla tov. značky Mazda 2, reg. zn. [REDAKCE] majitele poškozeného [REDAKCE] řízeného [REDAKCE] manželkou majitele, jedoucího ve směru od obce Sedlice směrem na Blatnou, a následně se vozidlo řízené poškozeným [REDAKCE] čelně střetlo s protijedoucím motocyklem tov. zn. Ducati Monster 900 M, reg. zn. [REDAKCE] řízeným jeho majitelem, poškozeným [REDAKCE] jedoucím rovněž ve směru od obce Sedlice směrem na Blatnou, v důsledku čehož poškozený [REDAKCE] připoutaný bezpečnostním pásem, utrpěl podvrtnutí a natažení krční páteře, podvrtnutí a natažení levého zápěstí, odřeniny levé ruky, odtržení šlachy od úponu malíku prstu levé ruky, když toto zranění si nevyžádalo hospitalizaci, pouze ošetření v Nemocnici Strakonice a.s., a následnou pracovní neschopnost od 8.9.2012 do 30.9.2012, když se jedná o zranění s předpokládanou dobou léčení v trvání 3 – 4 týdnů, a dále došlo ke vzniku škody poškozením na mobilním telefonu Nokia N 95 ve výši cca 5.000,- Kč, sportovních trekových botách s membránou Goretex zn. Salomon ve výši cca 2.000,- Kč a notebooku Ben Q, typ: Joybook R 56 series, ve výši cca 6.000,- Kč, tedy v celkové výši cca 13.000,- Kč, ku škodě poškozeného majitele [REDAKCE] poškozený [REDAKCE] nar. [REDAKCE] utrpěl po pádu z motocyklu zlomeninu kosti vřetenní vpravo, mnohačetné zlomeniny levého předonoží, zhmoždění pravého třísla, když toto zranění si dle lékařské zprávy vyžádalo hospitalizaci na ortopedickém oddělení Nemocnice Písek, a.s., ode dne 7.9.2012 do dne 14.9.2012, a předpokládanou dobou léčení v trvání 3 měsíců, když poškozený ještě ke dni 24.4.2013 je v pracovní neschopnosti a dochází na rehabilitace, a dále došlo ke vzniku škody poškozením na motocyklu tov. zn. Ducati Monster 900 M, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 100.000,- Kč, ke vzniku škody poškozením na motocyklové přilbě, rukavicích, botách a kalhotách ve výši cca 20.000,- Kč, ku škodě poškozeného majitele [REDAKCE] nar. [REDAKCE] dále došlo ke vzniku škody poškozením na vozidle tov. zn. Škoda Fabia Combi, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 40.000,- Kč, ku škodě výše uvedených poškozených manželů [REDAKCE] a [REDAKCE] dále došlo ke vzniku škody poškozením na vozidle tov. zn. Mazda 2, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 90.000,- Kč, ku škodě poškozeného majitele [REDAKCE] a ke vzniku škody poškozením na vozidle Škoda Fabia, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 30.000,- Kč, ku škodě poškozené majitelky [REDAKCE]

Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že dne 7.9.2012 jel z Blatné s osobním automobilem Škoda Fabia. Již za Blatnou před sebou viděl modrou Škodu Fabia poškozeného [REDAKCE] se kterým jel zhruba stejnou rychlostí. Neví, jak byl za ním daleko, ale určitě to byla bezpečná vzdálenost, na kterou by mohl zabrzdit. Protože trochu pospíchal, podíval se v zatáčce před odbočkou na Škvořetice na display hodin a nestihl včas zareagovat na automobil pana [REDAKCE] který před ním brzdil, a zezadu do něj narazil. Po nárazu viděl, co vše se stalo a vyšel ven z automobilu. Viděl poškozeného motocyklistu, jak je na zemi a běžel k němu a snažil se mu pomoci. Záchranou službu a policii nevolal, protože již je volala nějaká paní. Motocyklistovi se snažili pomáhat všichni dohromady a dali mu něco pod hlavu. Úsek, kde došlo k dopravní nehodě, zná, jezdí zde asi dvakrát týdně. Z Blatné jel rychlostí 80 – 90 km/h a v okamžiku, než začal intenzivně brzdit, mohl jet rychlostí tak 80 km/h. Dopravní nehodu nahlásil na pojišťovnu, řešili to s matkou, která je vlastníkem automobilu. Kolik pojišťovna vyplatila poškozeným, neví, přišlo mu pouze potvrzení o nahlášení pojistné

události. S poškozenými nebyl v kontaktu, neměl na ně adresy, ale poškozeného motocyklistu [REDAKCE] se snažil kontaktovat i přes sociální síť. Adresy na poškozené získal až na konci února a 14 dnů před hlavním líčením jim zaslal omluvné dopisy. Ví, že dopravní nehoda byla jeho chyba a mrzí ho, co se stalo a lituje, že to nemůže vrátit. V průběhu hlavního líčení se omluvil všem přítomným poškozeným.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že jel z Blatné do Pacelic a odbočoval z hlavní silnice směrem na Škvořetice. Za ním jela modrá Škoda Fabia. Dával znamení o změně směru jízdy vlevo a musel zastavit, protože dával přednost protijedoucím vozidlům. Proti němu jel osobní automobil a za ním motocykl, pak byla větší mezera a přijížděly nákladní automobily. Řidič modré Škody Fabia zastavil za ním. Svědek zařadil rychlost, aby odbočil ještě před nákladními automobily a při pohledu do zrcátka viděl, že přijíždí další vozidlo a zdálo se mu, že je nevidí, nebo je přehlédl. Rychlost vozidla nebyla asi nepřiměřená, ale nezpomalovalo. Instinktivně popojel s automobilem dopředu, kdyby došlo k nehodě, aby nebyl jejím účastníkem. Jakmile to udělal, došlo k nárazu do za ním stojícího vozidla, to vjelo do protisměru a bočně narazilo do protijedoucího automobilu Mazda. Viděl, že motocyklista čelně narazil do modrého automobilu a letěl přes něj dozadu. Svědek vyšel z vozidla a nejdříve viděl řidiče modrého automobilu, který se zdál, že není příliš zraněný, a proto šel k motocyklistovi, který ležel na silnici. Přišla tam nějaká paní, která mu pomáhala sundat přilbu a držela ho, aby se nehýbal. Motocyklista komunikoval. Někdo volal na záchranku, policii a hasiče a motocyklistu si přebrala záchranná služba.

Svědék [REDAKCE] jel z Blatné do Strakonice a za výrobnou bedniček je nepřehledná křižovatka, kde před ním zastavil automobil, který odbočoval vlevo. On dobrzdil za ním a ve chvíli, kdy zastavil, slyšel kvílení brzd, podíval se do zrcátka a viděl, jak se na něj řítí automobil. Stačil se pouze zapřít a vymáčkout spojku a přišel náraz. Při nárazu měl vše rozmazané a lítal sem a tam. Když vylezl z automobilu, viděl, že má u automobilu motocykl a stojí tam ještě dva nabourané automobily. Automobil, který nedobrzdl, na něm určitě nebyl nalepený, protože při výjezdu z Blatné se díval do zrcátka a automobil za ním nebyl. Domnívá se, že automobil ho dojel až později. Na místě bylo hodně lidí, kteří pomáhali. Po nehodě ho bolela ruka a krk, ale nebylo to závažné. Při nehodě se mu utrhl úpon na levém malíčku a měl problém s páteří, kdy tah dopředu a dozadu mu způsobil otok krku. Nemohl pohybovat hlavou a chodil na rehabilitace a s malíčkem mu nic neudělají, již to takto zůstane. Je možné provést revizi malíčku, ale protože je tam určité riziko, tak ji odmítl a na operaci nešel. V běžném způsobu života nebyl příliš omezen, ale nemohl vykonávat žádnou větší práci, a proto byl asi 3 týdny v pracovní neschopnosti. Škoda na automobilu mu byla uhrazena pojišťovnou ve výši asi 90.000,- Kč, ale neví, zda v této částce bylo i oblečení a notebook, od pojišťovny mu nepřišel žádný dopis, pouze peníze na účet. Před týdnem dostal omluvný dopis od obžalovaného a přijímá omluvu obžalovaného v hlavním líčení, protože ví, že ta křižovatka je dost špatná a rozhodně to tam není první nehoda.

Svědce [REDAKCE] vypověděla, že jela s automobilem Mazda ze zaměstnání, z Oseku do Březnice (směr do Blatné). Byl pátek odpoledne a byl velký provoz, před ní i v protisměru jely automobily. Ve zrcátce viděla za sebou motocykl. Místo, kde došlo k nehodě, je nepřehledné a chybí tam odbočovací pruh. Při

cestě najednou přišel náraz a nevěděla odkud. Po nárazu dostala smyk a automobil se přetočil do protisměru. Neví, co se dělo při nehodě, protože dostala hodiny, vylétly jí airbagy a najednou bylo po všem. Lidé se sbíhali ke zraněnému motocyklistovi a volali záchrannou službu. Obžalovaného si pamatuje z místa nehody, myslí si, že byl v šoku. Domnívá se, že je potrestaný již tím, co se stalo.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že jel po komunikaci na svém motocyklu a proti němu projížděl kamion, za kterým se zřejmě střetla tři vozidla, střet neviděl kvůli návěsu kaminonu. Jedno vozidlo vletělo do protisměru a zasáhlo ho. Letěl vzduchem a pak si již pamatuje jen, jak ležel na zemi a přijela sanitka. Dopravní nehodě nemohl nijak zabránit. Po dopadu na zem cítil velkou bolest a nemohl se zvednout, protože necítil nohy. Ruce měl deformované a nemohl s nimi hnout v zápěstí. Po dopravní nehodě byl asi 10 dnů v nemocnici, pak ho na revers převezli domů a měsíc trávil na vozíčku, nebyl schopen chodit. Tři měsíce měl sádru na ruku. Na noze sádru mít nemohl, protože tam měl otevřenou ránu. Po sundání sádry dochází na rehabilitace. Na zápěstích má trvalé následky, nemůže je ohnout do krajních poloh a tato situace bude pravděpodobně neměnná. Pracuje jako sochař restaurátor a dosud nemohl sochat a musel i vynechat jeden semestr svého studia. Má i bolesti nártu, ale to pro něho není směrodatné. Škodu na motocyklu dostal uhrazenou od pojišťovny, ale nesouhlasí s výší škody, protože se jednalo o motocykl z limitované edice. Náhradu škody řeší s pojišťovnou. Obžalovaný ho kontaktoval na sociální síti a minulý týden mu přišel dopis. Sociální síť nechápe jako plnohodnotnou omluvu a dopis, který mu přišel, nebyl podepsaný. Přijímá omluvu obžalovaného v hlavním líčení, neboť celá nehoda mu přijde jako souhra špatných náhod.

Z protokolu o nehodě v silničním provozu včetně plánu a fotodokumentace soud zjistil stavebně technické uspořádání komunikace v místě nehody, postavení vozidel po nehodě a jejich poškození. Z lékařských zpráv ohledně zranění poškozeného [REDAKCE] vyplývá, že utrpěl podvrtnutí a natažení krční páteře, podvrtnutí a natažení levého zápěstí, odřeniny levé ruky a odtržení šlachy od úponu malíku prstu levé ruky. V pracovní neschopnosti byl od 8.9.2012 do 30.9.2012. Poškozený [REDAKCE] podle lékařských zpráv utrpěl zlomeninu dist. radia vpravo, zlomeninu base III. MTC vlevo, zlomeninu trigetra vlevo, zlomeninu V.MTT bez dislokace, zhmoždění pravého třísla a zhmoždění levé nohy. Odbornou expertízou z oboru kriminalistika, odvětví elektrotechnika bylo zjištěno, že v době dopravní nehody na automobilu Škoda Fabia, poškozeného [REDAKCE] svítila žárovka levého brzdového světla. Dvouvláknové žárovky svítily vláknem koncového světla. Naopak nesvítily žárovka pravého brzdového světla, což mohlo být způsobeno závadou na elektroinstalaci. Z potvrzení o registraci škodné události, vystavené pojišťovnou Wüstenrot, soud zjistil, že již 14.9.2012 pojišťovna oznamovala majitelce automobilu [REDAKCE] číslo, pod kterým zpracovává pojistnou událost ze dne 7.9.2012.

K osobě obžalovaného soud z opisu z evidence rejstříku trestů zjistil, že nebyl dosud soudně trestán. Městský úřad Blatná sdělil, že obžalovaný není veden v evidenci přestupků a v evidenční kartě řidiče rovněž nemá žádný záznam o přestupcích. Obžalovaný studuje 4. ročník SOU v Blatné, obor výpočetní technika a je přijatý na Jihočeskou univerzitu.

Soud na základě shora uvedených důkazů, které hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu dospěl k závěru, že obžalovaný [REDAKCE] zavinil projednávanou dopravní nehodu. Obžalovaný se k zavinění dopravní nehody doznal a uvedl, že se podíval na display hodin a nestačil zareagovat na zastavení vozidla před ním. Jeho výpověď odpovídá dalším provedeným důkazům, zejména svědecké výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří viděli obžalovaného, jak nedobrzdl a narazil do automobilu [REDAKCE]. Podle protokolu o dopravní nehodě byl automobil [REDAKCE] odražen do protisměru a následně došlo ke střetu s protijedoucím automobilem svědkyně [REDAKCE] a s motocyklem [REDAKCE]. Z protokolu o nehodě v silničním provozu vyplývají i hmotné škody způsobené na motorových vozidlech. Zranění, která utrpěli poškozený [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou zadokumentována v lékařských zprávách a soud vycházel i z výpovědi poškozených. V případě poškozeného [REDAKCE] považuje soud utrpěná zranění podle 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku za těžkou újmu na zdraví, neboť se jednalo o delší dobu trvající porucha zdraví. Doba, po kterou byl poškozený podstatně omezen v obvyklém způsobu života, zejména tím, že se pro zlomeninu nohy nemohl pohybovat a pro zlomeniny obou zápěstí nemohl provádět ani svoji sebeobsluhu a byl odkázán na péči druhých osob, podstatně přesáhla dobu šesti týdnů.

Obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku a porušil zájem společnosti na ochraně lidského zdraví. Porušil povinnost danou mu jako řidič § 5 odst. 1 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích věnovat se plně řízení vozidla a takovéto porušení povinnosti je porušením důležité povinnosti, neboť s ohledem na rychlost a hmotnost motorových vozidel mívá, a v daném případě skutečně mělo, za následek vážnou dopravní nehodu. Za spáchaný přečin je obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody na šest měsíců až čtyři léta nebo peněžitým trestem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl zejména k povaze spáchaného přečinu, k osobním a rodinným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života, k věku obžalovaného, možnosti jeho nápravy a také k jeho chování po činu. Obžalovaný nebyl dosud soudně trestán ani postižen pro přestupek. Je nepochybné, že obžalovaný svým nedbalostním jednáním a nevěnováním se řízení vozidla způsobil závažné následky nejen na majetku, ale i na zdraví osob, zejména poškozeného [REDAKCE]. Obžalovanému však polehčuje jeho dosavadní bezúhonný život, doznání, snaha o pomoc poškozenému [REDAKCE] na místě nehody, včasné oznámení nehody pojišťovně i omluvy poškozeným při hlavním líčení. Zejména však soud jako k polehčující okolnosti podle § 41 písm. f) trestního zákoníku přihlédl k věku obžalovaného, kterému v době nehody bylo teprve 19 let, a souzený přečin tak spáchal ve věku blízkém věku mladistvých. Z uvedených důvodů soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby na osm měsíců a jeho výkon odložil na zkušební dobu osmáct měsíců. Protože obžalovaný spáchal čin při řízení osobního automobilu, uložil mu soud i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dvacet čtyři měsíců. I tento trest je ukládán při spodní hranici zákonné sazby, které je jeden rok až deset let.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR s částkou 43.228,- Kč za náklady zdravotní péče vynaložené na ošetření a léčení poškozeného [REDAKCE].

Uvedený nárok byl pojišťovnou náležitě doložen. Z výsledku provedeného dokazování je nesporné, že obžalovaný za způsobenou škodu odpovídá podle ustanovení § 420 odst. 1 občanského zákoníku, neboť ji způsobil spáchaným přečinem a porušením povinností stanovených mu zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Podle § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění má příslušná zdravotní pojišťovna vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění, které vynaložila v důsledku protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci. Z uvedených důvodů soud uložil obžalovanému povinnost nahradit zdravotní pojišťovně vynaložené náklady.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonicih ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakonicih dne 24. dubna 2013

Mgr. Roman Šustr, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lenka Mužíková